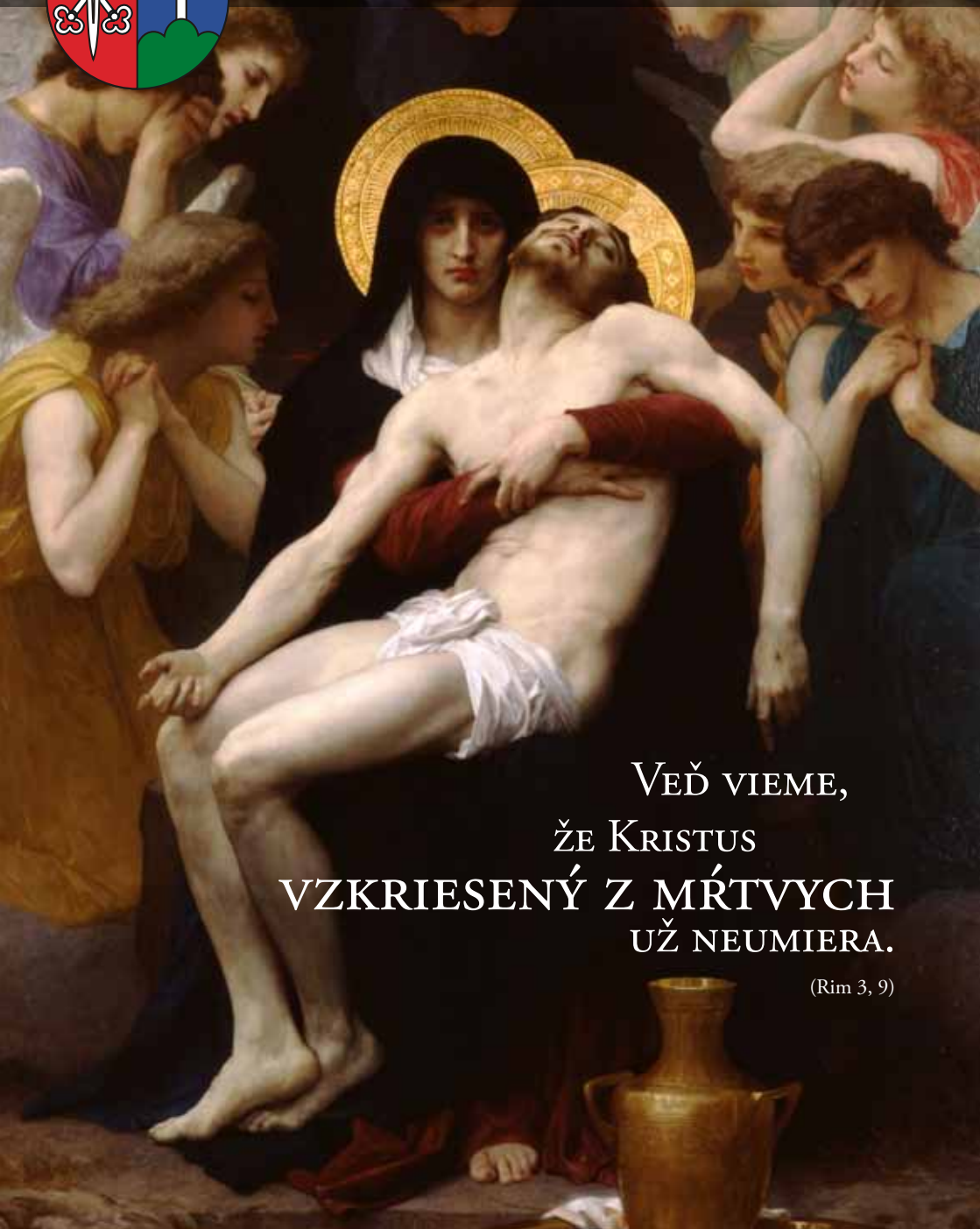

ESTOTE BENEDICTI

občasník samporských benediktínov — 14. číslo — 5. apríla 2015

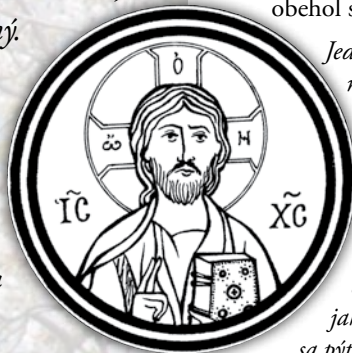

VEĎ VIEME,
ŽE KRISTUS
VZKRIESENÝ Z MŔTVYCH
UŽ NEUMIERA.

(Rim 3, 9)

*Nelakajte sa!
Hľadáte Ježiša Nazaretského,
ktorý bol ukrižovaný.
Vstal z mŕtvych.
Niet ho tu.
Hľa, miesto,
kde ho uložili.*
(Mk 16, 6)

*Z úprimného srdca
vám všetkým
prajeme,
aby ste medzi
mnohými slovami
týchto dní
počuli
i tieto prvé slová
velkonočného
posolstva:*

Na úvod

Začnem príbehom, ktorý vďaka internetu obehol svet.

Jedného dňa istý slepý muž sedel na schodoch pred budovou. Klobuk pri nohách a vedľa tabuľka s nápisom: „Som slepý. Prosím pomôžte mi“.

Šiel okolo múdry človek a videl, že slepec má v klobuky len pár drobných. Sklonil sa, prihodil nejaké mince a potom, bez toho, aby sa pýtal, vzal tabuľku a na druhú stranu napísal inú vetu...

Popoludní sa múdry človek vracal touto cestou a videl, že slepcov klobuk je plný mincí i bankoviek. Slepce spoznal jeho krok a spýtal sa, či to bol on, kto mu prepísal tabuľku a čo tam vlastne napísal...

Múdry človek odpovedal: „Nič, čo by nebola pravda. Iba som dal tvojím riadkom inú podobu“. Usmial sa a odišiel...

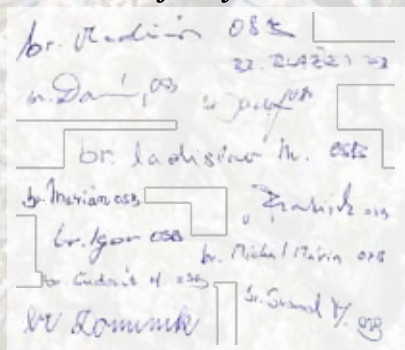
A slepec sa nikdy nedozvedel, že na tabuľke stálo: „Je jar, ale ja ju nemôžem vidieť“.

Možno aj riadky nášho časopisu prispievajú k tomu, aby sme sa na veci okolo seba, ale nadovšetko navzájom na seba, dívali iným – novým pohľadom a zmŕtvychvstalý Kristus, ktorý ako jarné slnko prebúdza k novému životu, nech dá všetkému ten pravý zmysel.

Redakcia

***Pokoj vám!
Nebojte sa!***

*... ved' sú prejavom
nekonečnej lásky*

Veľká noc, 2015

Kláštor Premenenia Pána
Sampor

VĎAKA a PROSBA

Znovu Vám vyjadrujeme naše **poďakovanie** za milodary a preukázanú pomoc.

Znova Vás uistujeme o našich **modlitbách**.

Znova Vás naďalej úctivo prosíme o **podporu a pomoc**.

Hovorí sa „je zbytočné plakať nad mliekom, ktoré nám vykypelo“. Nedávne referendum je však neporovnateľné s trochou mlieka a preto má zmysel sa k nemu vrátiť.

Ďakujem Aliancii za rodinu, že otázka o rodine sa dostala do centra pozornosti.

Ďakujem všetkým, za podporu a pomoc pri zviditeľňovaní významu referenda.

Ďakujem všetkým, ktorí sa referenda zúčastnili.

Ospravedlňujem sa za neúctivé vyjadrenia na adresu inak zmýšľajúcich.

Ospravedlňujem sa za nepravdivé tvrdenia, ktoré boli prednesené v mene referenda.

Ospravedlňujem sa za slabú zaangažovanosť nás kresťanov v tejto veci.

Odpúšťam tým, ktorí Katolícku cirkev osočovali.

Odpúšťam tým, ktorí Krista nevyznali pred ľuďmi.

Odpúšťam tým, ktorí svoj hlas zdvihli proti Kristovi.

Z postoja nás ľudí k referendu vyplýva aj toto:

Ako ľahko našu zodpovednosť vystrieda ľahostajnosť.

Ako často hlas svedomia v nás, prehluší krik okolo nás.

Ako málo stačí a rozum nahradia predsudky...

Pred referendom nám často pripomínali Kristovo prikázanie lásky, ale už nepripomínali Kristove slová: „Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach“ (Mt 10, 32).

V nie každodennej chvíli mali sme príležitosť postaviť sa za Boží plán s človekom a povedať „fiat“ Božej vôli. V tejto skúške sme mnohí neobstáli. Dejiny spásy nás učia, že najväčšie zlo a nešťastie pre človeka je, ak sa postaví proti Bohu svojmu Stvoriteľovi. Pýtam sa: Kedy pochopíme príslovie „Kto pľuje na nebo, slina padne na neho“? Veď „plvaním“ na nebo človek takpovediac hromadí vody na novú potopu, ktorú by ľudstvo už nemuselo prežiť...

A ešte raz sa nahlas pýtam: „Dokedy bude mať Boh zhovievavosť s nami“?

Prichádza mi na myseľ optimistický príbeh z Biblie, v ktorom Abrahám prosí Boha. Na opakovanú otázku Abraháma: „Zahubíš azda spravodlivého s bezbožným“? Prosiaci Abrahám dostane vždy kladnú odpoveď, ktorá svedčí o Božej trpezlivosti. Posledné slová Boha sú úžasné: „Nezahubím kvôli desiatim“ (Gn 18, 22 – 32).

Prežime čas Božej zhovievavosti v duchovnom dozrievaní, aby sme v ďalšej skúške už obstáli.

Referendum zo začiatku februára máme za sebou, niektorí sa tešia iní smútia. Pre všetkých nás **zostáva každodenné a celoživotné Referendum, ktorým je Kristus**.

Tu na Zemi sa stále uskutočňuje cez naše „áno“ alebo „nie“ Bohu.

Nech každé naše rozhodnutie riadi a vedie **zodpovednosť, svedomie a rozum**.

V celej Cirkvi máme Rok zasväteného života. Osobitne ho slávia všetci, ktorí sa sľubmi zasvätili Bohu.

Druhý Vatikánsky koncil v dekrété Perfectae caritatis o obnove duchovného života hovorí: „*Tí, ktorí sú povolani, osobitným spôsobom sa zasväcujú Pánovi, aby nasledovali Krista, ktorý v čistote a chudobe svojou poslušnosťou až na smrť na kríži vykúpil a posvätil človeka. A tak podnecovaní láskou, ktorú Duch Svätý rozlieva v ich srdciach žijú čoraz väčšmi pre Krista a pre jeho telo, to jest pre Cirkev. Preto čím horlivejšie sa týmto sebadarovaním, ktoré zahrňuje celý ich život, spájajú sa s Kristom, tým sa život Cirkvi stáva bohatším a apoštolát plodnejším.*“

Zasvätené osoby sú zviditeľnením pravej lásky, „*ktorá začína vtedy, keď sme ochotní dať všetko, bez toho, že by sme niečo požadovali*“ (Antoine de Saint-Exupéry).

Rok zasväteného života sa však dotýka celej Cirkvi, teda každého jej člena. Každý pokrstený sa má usilovať žiť ako druhý Kristus. V krste sa oblieka do všeobecného kňazstva, čo je aj celožitvotným záväzkom žiť ako kresťan.

Všetkých bez rozdielu by mala sprevádzať snaha po dokonalosti a úsilie

ku svätosti, ku ktorej sme povzbudzovaní samotným Bohom: „*Buďte svätí, lebo ja som svätý*“ (Lv 11, 44) i Božím Synom: „*Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec* (Mt 7, 48) a sv. Pavol nám pripomína: „*Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie*“ (1 Sol 4, 3). Usilovať sa o život, ktorý vedie k svätosti nie je pre nikoho ľahké. Stále sa nám ho treba všetkým trpezlivo učiť.

Položme si otázku: „*Ako kráčať životom, ktorý vedie k svätosti?*“ Páter Dominik Doubrava OPraem hovorí, že svätosť dosiahneme:

1. S Božou milosťou!
2. S kráľovskou múdrosťou!
3. S nezlomnou bdelosťou!
4. S úprimnou vďačnosťou!
5. S neprestávajúcou trpezlivosťou!
6. S vytrvalou radosťou!
7. S neochvejnou vernosťou!

A dodávam:

8. So srdcom naplneným dobrotou!

Človek usilujúci sa o svätosť akoby denne veľkoryso podpisoval Bohu čistý šek s ochotou konať všetko, čo chce Boh... Jednoducho povedané: „*Každý deň, čo každý deň, stále sa dávať Bohu.*“

„A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší“ — Mt 11, 6.

Ak je kňaz veľmi mladý, hovoria: Je priamy.
 Ak je starostlivý, hovoria: Je večne nespokojný.
 Ak je pekný, hovoria: Prečo sa neoženil?

Ak je neatraktívny, hovoria: Nikto ho nechcel.
 Ak ide do reštaurácie, hovoria: Je pijan.
 Ak ostane doma, hovoria: Je askéta a pohrdavý.
 Ak ide v civile, hovoria: Je svetským človekom.
 Ak si oblečie reverendu, hovoria: Je konzervatívny.
 Ak rozpráva s bohatými, hovoria: Je kapitalista.
 Ak rozpráva s chudobnými, hovoria: Je komunista.
 Ak je tlstý, hovoria: Nič nerobí.
 Ak je chudý, hovoria: Je lakomý.
 Ak cituje koncil, hovoria: Je moderným kňazom.
 Ak rozpráva o katechizme, hovoria: Je „tridenták“.
 Ak kňaz sa modlí dlho, hovoria: Je nudný.
 Ak sa modlí so zvýšeným hlasom, hovoria: Kričí.
 Ak rozpráva normálne, hovoria: Nič mu nerozumieť.
 Ak vlastní auto, hovoria: Je sveták.
 Ak nevlastní auto, hovoria: Zmeškal dobu.
 Ak navštevuje svojich farníkov, hovoria: Je zvedavý na ich veci.
 Ak zostane na fare, hovoria: Nejde nikdy navštíviť farníkov.
 Ak prosí o milodar, hovoria: Furt len pýta.
 Ak neorganizuje slávnosti, hovoria: Farnosť je mŕtva.
 Ak svedá kajúcnikov pomaly, hovoria: Je zvedavý.
 Ak svedá rýchlo, hovoria: Nevenuje sa nám.
 Ak začína presne svätú omšu, hovoria: Hodiny mu idú dopredu.
 Ak začína trošku neskôr, hovoria: Je nedochvilný.
 Ak chce opravovať kostol, hovoria: Inde viacej treba.
 Ak je mladý, hovoria: Nemá skúsenosti.
 Ak je starý, hovoria: Je najvyšší čas, aby šiel do dôchodku.
 Ak odíde na iné miesto alebo ak zomrie: Kto ho môže nahradiť???

Ako ľahko je kritizovať, ale koľkí sa modlia skutočne za kňazov?

„Žiť vo svete bez akejkoľvek túžby po svojich radoostiach, byť členom každej rodiny bez toho, aby sme patrili do jednej konkrétnej, zdieľať každé utrpenie, byť zasvätený do každého tajomstva, uzdravovať každú ranu, každý deň ísť od ľudí k Bohu a ponúknuť mu ich oddanosť a modlitby a vrátiť sa zas od Boha k ľuďom, aby sme im priniesli znovu jeho odpustenie a jeho nádej. Mať srdce z ocele pre čistotu a srdce z mäsa pre lásku a dobro, učiť a odpúšťať, utešovať a žehnať. Byť navždy požehnaný. Ó Bože, aký úžasný je to život! A taký je aj tvoj život, **kňaz Kristov!**“

(H.Lacordaire)

„Jeden chasidský príbeh rozpráva, že Boh poslal anjela Gabriela na Zem, aby **pri-niesol dar večného života každému, kto bude mať chvíľu času, aby ho pri-jal.** Anjel sa po dlhom putovaní vrátil späť do Neba veľmi smutný so slovami: „Všetci boli jednou nohou v minulosti a druhou v budúcnosti. Nenašiel som ni-koho, kto by mal čas.“

Všetci si uvedomujeme, že toto je čas „*kairos*“ – čas milosti, lebo v ňom si pripomínáme **dar večného života**. Ponúka nám ho sám Boh: „...*dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život*“ (Jn 3, 16). Tento dar **sa nám ponúka cez osobnú dobrovoľnú obeť svojho života Ježiša Krista.** „*Tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život*“ (Jn 3, 14-15).

Boh nás svojou bezhraničnou láskou, ktorou nás miluje, **oživil skrze Krista**, sme teda spasení jeho milosťou. Apoštol Pavol nás upozorňuje: „*Spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval*“. Zo strany Boha je to plnosť milosrdenstva a obeta bezhraničnej veľkosti.

Bolo by skutočne **nepredstaviteľným hazardom**, keby sme nemali čas na tento dar, nezaujímal by nás, či dokonca by sme odmietli dar večného života.

Prežívajme tento čas v úprimnej vďake voči Bohu, lebo *v Kristovi nás požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním a skrze jeho krv máme vykúpenie a odpustenie hriechov, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske* (porov. Ef 1, 3n).

(³)

Pýcha a jej podoby

Najväčšou prekážkou ľudského rozvoja i duchovného rastu je pýcha. Je protikladom pokory. Neničí len túto čnosť, ale útočí proti všetkým. Ján Kaspián hovorí, že *neexistuje žiadna iná neresť, ktorá by takým spôsobom odčerpávala všetky čnosti a okrádala a oberala človeka o všetku spravodlivosť a svätosť toľko ako zlo pýchy. Ako nejaká celková a nákazlivá choroba sa neuspokojuje s tým, že by ochromila jeden úd alebo jeho časť, ale spôsobuje smrteľnú záhubu celému telu, a tých, ktorí už spočinuli na vrchole čnosti, sa pokúša zhodiť a zabiť čo najstrašnejším pádom. Každá iná neresť sa totiž uspokojuje so svojou oblasťou a svojím cieľom: napriek tomu, že zarmucuje ostatné čnosti, je namierená hlavne proti jednej z nich a doráža a útočí zvlášť na ňu.*

Zlo zasiaté v raji slovami: *Budete ako Boh*, v nás stále rezonuje. O čo vlastne ide svetu v snahách uzákoniť pomýlenú ideológiu? Úplne vytlačiť Boha z myslenia a života človeka. Rozhodovať o jeho počatí a smrti. Zmeniť prirodzený poriadok, aby muž nebol mužom a žena ženou, aby manželstvo bolo vecou nezriadených žiadostí, aby sa život zameral v plnom rozsahu na pohlavnosť a sexualitu... Aby nás Boh neblokoval v ničom. Človek chce byť sám bohom. Ale to môže dosiahnuť len vtedy, keď

vymaže aj spomienku na Boha. Preto také útoky na všetko, čo je Božie a predovšetkým na tých, ktorí si uvedomujú, že sú nositeľmi Božieho obrazu.

Ján Kasián nás pobáda k bdelosti pred týmto nepriateľom, lebo nás všetkých ohrozuje. Vo svojom diele *Zvyky cenobitov a lieky na osem základných nerestí* uvádza dva druhy pýchy: jeden napáda (ľudí) duchovných a vynikajúcich a druhý, ktorý zachvacuje aj začiatovníkov a telesných. A akokoľvek obidva druhy pýchy nadúvajú človeka zlou povýšenosťou voči Bohu i voči ľuďom, predsa sa ten prvý druh vzťahuje zvlášť na povýšenosť voči Bohu a ten druhý sa vlastným spôsobom týka povýšenosti voči ľuďom.

Duchovná pýcha napáda dokonalých, ktorí premohli rôzne slabosti a už skoro dospeli k vrcholu čnosti. Tento druh pýchy poznalo len nevela ľudí, pretože o dokonalú čistotu srdca sa nesnaží mnoho ľudí. Pretože ich náš veľmi dôvtipný nepriateľ nemohol premôcť telesným zlyhaním, po-

kúša sa ich zvrhnúť a podraziť duchovnou pohromou, a tak ich olúpiť o zásluhu všetkých bývalých odmien, ktoré získali s veľkou námahou.

Telesná pýcha sa usadí v mysli človeka, ktorý začal vlašne a zle život odriekania a nedovoľuje mu zostúpiť z predchádzajúcej svetskej povýšenosti ku Kristovej pokore a urobí ho najprv neposlušným

a hrubým; potom mu už nedovoľuje, aby bol mierny a láskavý, a ani mu neumožňuje, aby bol na úrovni ostatných a zaradil sa medzi nich. Rovnako mu bráni odložiť pozemský majetok a zbaviť sa ho, ako to prikazuje náš Boh a Spasiteľ.

Telesná pýcha sa prejavuje týmito príznakmi: keď telesná pýcha hovorí, kričí; keď mlčí, je v tom horkosť; keď je veselá, smeje sa prehnane hlasne a nemierne; keď je vážna, je v tom nepochopiteľný smútok; keď odpovedá, je v tom nenávisť; hovorí ľahkovážne a slová z nej vyrazajú neuvážene. Nemá trpezlivosť, láska jej je cudzia, opovážlivo uráža ostatných, sama sa urážok bojí, ohľadom poslušnosti sú s ňou potiaže, ibaže požadované vopred vyhovuje jej túžbe a vôli; napomenutia prijíma nezmieriteľne, v obmedzovaní vlastnej vôle je slabá; keď sa má podriaďiť ostatným, je veľmi vzdorovitá; a stále sa snaží presadiť vlastné názory a vôbec v nich nedokáže ustupovať iným. Takto stráca schopnosť prijať spásanosnú radu a vo všetkých okolnostiach skôr verí vlastnému úsudku ako úsudku starších.

Po týchto stupňoch skazy klesá ten, koho sa raz zmocnila pýcha. Obyčajne si človek svoj pád ani neuvedomuje. Žije v presvedčení, že jeho postoj, jeho pravda, jeho správanie a všetko čo ho charakterizuje, je to najsprávnejšie.

Sv. Ján Kasián nás povzbudzuje: Ak chceme vztyčiť vrcholy svojej budovy, aby boli dokonalé a páčili sa Bohu, ponáhľajme sa položiť ich základy v súlade s disciplínou evanjeliovej prísnosti, a nie podľa svojej ľubovôle. Týmto základmi môže byť jedine bázeň pred Pánom a pokora, ktorá vychádza z miernosti a jednoduchosti srdca. o. Vladimír Kasan OSB

alebo môže byť Boh pokorný?

Moderná mentalita vytláča pojem pokory a dvíha sebedomie človeka do hviezdnych výšok. Ak aj počuť slovo pokora na verejnosti, tak neraz mediálna komunikácia ho využíva v prenesenom slovníku ako napríklad:

novinár spovedá politika, brankár stráži svätýňu, kapitán tímu pokorne priznal chyby, a pod. Slovo pokora však často počuť z kazateľníc, či v spovedelniciach, prípadne sa o ňom dočítame v bohatej duchovnej literatúre. V teológii sa používa

len v spirituálnej teológii alebo v morálnej teológii. O pokore sa však nediskutuje v iných teologických disciplínach ako o vlastnosti Boha. Predsa však ostáva výzvou Ježišovo tvrdenie: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“. Ak ho spojíme s Pavlovou teológiou, že Ježiš sa zriekol seba samého, stal sa podobný nám ľuďom, že sa vlastnil a *uponížil sa a stal sa poslušný až na smrť*, tak uzáver znie nepochopiteľne fascinujúco: **Boh – Ježiš Kristus – sa znížil až tak, že sa stal poslušný po smrť**. Len vďaka tejto jeho božskej poníženosti – že sa zriekol božských vlastností – mohol byť plne poslušný svojmu Otcovi. Áno, o Ježišovej pokore nik nemôže pochybovať a každý učeník Božieho kráľovstva ju má napodobňovať. Azda v Starom zákone bol Boh ako pyšný a povýšený? Hľadel z neba nad-

radene na ľudí? Tieto a podobné otázky sú zámerne ostré, aby nás prinútili nahliadnúť už do Starého zákona a tam hľadať pravú tvár Boha a prvé záblesky náuky o pokornom Bohu.

V nasledujúcich riadkoch si predstavíme šesť prípadov, kde starozákonná tradícia už pozná pokoru, vyzdvihuje ju neuveriteľne vysoko, ba dokonca pripisuje túto vlastnosť aj Bohu. Prvé tri príklady sú z Knihy prísloví. V dvoch z troch prípadov výskytu hebrejského termínu *‘anawa* „pokora, poníženosť“, slová Písma potvrdzujú ako vysoko je hodnotená pokora: „Bázeň pred Pánom vychováva k múdrosti, pred slávou je však pokora“ (15, 33; porov. 18, 22). Pokora je porovnateľná s bohabojnosťou. Podobne ako bázeň vedie k múdrosti, tak pokora zasa ku sláve. Posledný výskyt v Prís 22, 4 je azda najvyšším docenením vznešenosti pokory: „Odmena za pokoru je bázeň pred Pánom, bohatstvo a česť a život.“

Štvrtý výskyt pokory možno čítať u proroka Sofoniáša. Kritický spis ostro nabádal Júdovcov, aby sa obrátili k Pánovi, a tak oddialili príchod jeho obáva-

ného dňa. V trojitej výzve ako zastavíť Pánovu hrozbu a docieľiť ozajstnú nápravu, okrem hľadania Pána a spravodlivosti, kľúčovým je aj hľadanie pokory: „Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme..., hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, možno, že sa schováte v deň Pánovho hnevu“ (Sof 2, 3).

Posledné dva výskyty hebrejského slova 'anawa „pokora“ v Starom zákone sú v dvoch žalmoch. V Ž 45, 6 sa pokora nachádza v jedinečnej lúbstnej svadobnej piesni pre kráľa. Medzi nábožnými vyjadreniami o kráľovi (vv. 3.7) sa nachádzajú tri pozemské charakteristiky kraľovania: meč, voz a luk (vv. 4.5.6). Zdôraznené sú však hodnoty, pre ktoré má kráľ bojovať vo verši 5: „pravda, *pokora* a spravodlivosť“.

Posledný výskyt nášho pojmu v Žalme 18 si zaslúži azda najväčšiu pozornosť. V treťom najdlhšom žalme sú predstavené veľké Pánove skutky vedľa Dávidových skutkov. Dávid hovorí, že Pán mu vycvičil ruky na boj a jeho ramená napínajú luk kovový (v. 35). Kráľ vyznáva, že Pán mu dal svoj záchranný štít (podobne ako bol ním pre Abraháma; Gn 15, 1), pravicou ho podoprel a napokon – bola to Pánova pokora, ktorá ho urobila veľkým: „...pravicou si ma podporil a tvoja pokora ma urobila veľkým“ (v. 36). Kráľ v tomto verši sumarizuje čomu vlastne vďačí za svoj silný a vysoký status. Tolkú ochrannú blahosklonnosť od Boha nemožno ináč ani nazvať ako Božská pokora. Preto Dávid primerane hodnotí ten neprímeraný a nezaslúžený dar božskej ochrany, ktorý dostal len prostredníctvom Božieho poníženia, vďaka Božej pokore.

Záverom nášho pohľadu na hebrejskú tradíciu v Písme môžeme, hoc možno nečakane, ale s istotou vnímať pokoru

ako hodnotu, ktorá je vlastná Bohu podľa Žalmu 18. Božím ponížením on sám dvíha človeka. **Božia pokora je teda orientovaná pre dobro iného – pre dobro človeka.** Nie je azda takáto pokora vynikajúcou výzvou aj pre nás?

Blažej Štrba

Ako Boží muž svojím pohľadom vyslobodil z pút roľníka

Za čias kráľa Totilu istý Gót menom Zalla, vyznávač ariánskeho bludu, bol naplnený strašnou nenávisťou ku všetkým veriacim katolíckej Cirkvi. Keď sa mu akýkoľvek duchovný alebo mních dostal pred oči, živý z jeho rúk nevyšiel. Jedného dňa podnietený žiadostivosťou a túžbou po krádeži, trápil hroznými mukami akéhosi dedinčana, ničil mu telo rôznymi ukrutnosťami, až napokon tento priznal, že celý svoj majetok odovzdal Božiemu sluhovi Benediktovi. Takto mal nádej, že ak mu trýzniteľ uverí a zanechá aspoň načas trápenia, on tým získa niekoľko hodín života.

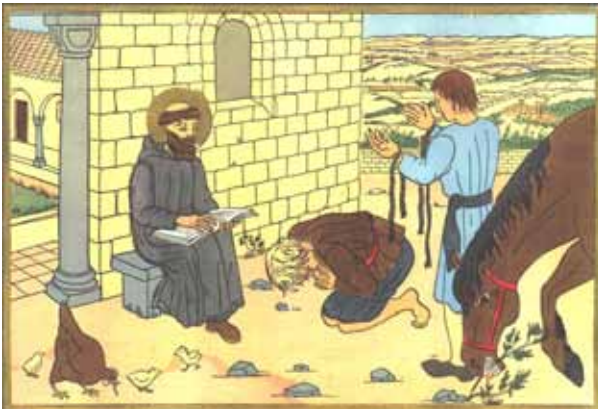
Skutočne Zalla prestal mučiť dedinčana. Namiesto toho mu zviazal ruky silnými remienkami a začal ho hnať pred svojím koňom, aby mu ukázal Benedikta, ktorý prijal jeho majetok. Dedinčan so zviazanými rukami teda bežal a ukazoval cestu do kláštora svätého muža. Benedikt sedel sám pri bráne a čítal. Dedinčan riekol vtedy Zalovi, ktorý ho prenasledoval: „Toto je ten, o ktorom som ti hovoril. Toto je Otec Benedikt.“ Zalla, ktorý bol plný hnevu, hľadel na Benedikta so zlostou blázna a myslel si, že podobne ako všetkých

iných, aj jeho sa mu podarí zastrašiť. A tak zakričal na plné hrdlo: „Vstávaj! Vstávaj a odovzdaj tomuto dedinčanovi majetok, ktorý si od neho vzal!”

Na jeho krik Boží muž naraz pozdvihol oči od čítania, pozrel na Góta a potom znova uprel zrak na spútaného dedinčana. V okamihu, len čo jeho oči spočinuli na rukách dedinčana, remienky, ktoré ho zväzovali, začali sa zázračne rozväzovať, a to tak rýchlo, že žiaden človek ani v najväčšom chvate by to nedokázal urobiť. Ten, ktorý prišiel v putách, stal sa v momente celkom voľný. Keď videl Zalla takú moc, trasúc sa strachom padol na zem. Svoju tvrdú a ukrutnú šiju sklonil k nohám Božieho muža a prosil ho o modlitby. Pritom svätý muž nevstal, ani neprestal čítať, ale len vyzval bratov, prikázal im priviesť Góta do kláštora a dať mu posvätené jedlo. Keď ho priviedli späť, ešte ho napomenul, aby zanechal svoje nerozumné ukrutnosti. Zalla odišiel dojatý a už sa neodvážil žiadať niečo od toho dedinčana, ktorého Boží muž bez dotyku, iba samotným pohľadom oslobodil z pút.

Tí, ktorí v službe všemohúcemu Bohu vstupujú s ním do blízkeho vzťahu, môžu niekedy konať zázraky aj jednoducho im danou mocou. Tento svätý muž, ktorý posediačky skrotil divokého Góta, pohľadom rozviazal remienky a putá zväzujúce ruky nevinného dedinčana, dostal od Boha a mal v sebe silu vykonať to, čo urobil. Svedčí o tom samotná rýchlosť s akou sa tento zázrak uskutočnil.

Sv. Gregor Veľký: Dialógy.

POZÝVAME VÁS

v Roku zasväteného života

(raz do mesiaca)

na dvanásť *nočných adorácií*
ako milostivý čas
kontemplácie Krista
napomáhajúci na ceste k svätosti
(k posväteniu seba i sveta)

- 11. 4. 2015 — reholníci
- 2. 5. 2015 — deti
- 6. 6. 2015 — mládež
- 4. 7. 2015 — starci
- 1. 8. 2015 — chorí
- 5. 9. 2015 — zdravotníci
- 3. 10. 2015 — umelci
- 7. 11. 2015 — robotníci
- 5. 12. 2015 — vojaci

V každom mesiaci bude mať
teda osobitné zameranie

Adorácia začne vždy o **20.00** hod.
a skončí o **6.00** hodine sv. omšou.

Prostredníctvom spovednej služby otca priora Vladimíra v kláštore karmelitánok v Detve sme aj my v občasnom kontakte s týmto kláštorom. V tomto roku si pripomínajú 500. výročie narodenia sv. Terézie z Avily, reformátorky Karmelu i učiteľky Cirkvi. Boh ju omilostil mnohými mystickými zážitkami, ktoré opísala veľmi dôsledne a jasne vo svojich spisoch. Bola asi najväčšou mystičkou všetkých čias. Z jej myšlienok vyberáme:

** Nech ťa nič neznepokojuje, nech ťa nič nelaká. Všetko sa pomíňa, ale Boh sa nemení. Trpezlivosť dosiahne všetko. Kto má v srdci Boha, tomu nič nechýba, jeho láska stačí.*

** Naše srdce je stvorené pre lásku!*

** Pochopila som, že bez lásky sú všetky skutky ničím...*

** Služte Bohu s pokojom a radosťou. Pripomínajte si, že náš Boh je Boh pokoja.*

** Križ nie je na to, aby nás utrápil, ale aby nás posvätil.*

** Len jedno treba konať: Milovať Ježiša, milovať ho zo všetkej sily svojho srdca a zachraňovať pre neho duše, aby bol milovaný...*

Na sviatok sv. Jozefa sme si pripomenuli 25. výročie biskupskej vysviacky už zomrelého otca biskupa Rudolfa Baláza (1940 – 2011), ktorú prijal z rúk Jozefa kardinála Tomku. Vo svojej dobe patril medzi najviac medializované osobnosti, práve vďaka tomu, že nemal rád kompromisy v dôležitých otázkach a princípoch. Aj vďaka jeho veľkému úsiliu a pevnej rozhodnosti, dochádza po páde totality k výraznému oživeniu náboženského života v Banskobystrickej diecéze. Slávime Rok zasväteného života a práve biskup Rudolf sa zaslúžil o obnovenie pôvodných mužských a ženských reholí na území diecézy. Vďaka jeho podpore a otvorenosti pribudli aj nové kláštory: Kláštor kontemplatívnych klarisiek kapucínok v Kopernici, Kláštor bosých karmelitánok v Detve, Kláštor karmelitánov v Banskej Bystrici, Dominikánsky kláštor vo Zvolene a Benediktínsky kláštor v Sampore.

S vďakou si spomíname na prijatie našej rehole benediktínov do diecézy, za jeho pomoc a záujem pri stavbe kláštora a tiež i za posviacku nášho kláštora Premenenia Pána, ktorej 5. výročie si v tomto roku pripomenieme.

„Bohu nech je chvála aj za to, že dal našej diecéze biskupa, ktorý mal odvahu vydávať svedectvo viery a mal silu niesť kríž na biskupskej krížovej ceste v tejto našej zvláštnej dobe“ (Mons. Vojtech Nepšinský pri 70. výročí narodenia otca biskupa Rudolfa)

Na univerzite Santa Croce

Začiatkom roka vycestovali bratia František, Igor a Marián do Talianska. Navštívili Vatikán, osobitne otca kardinála Jozefa Tomka, ktorému odovzdali pozdrav spoločenstva benediktínov.

Okrem praktických záležitostí mal pobyt aj duchovnú náplň. Slávime Rok zasväteného života, bratia preto v modlitbe pobudli aj v Bazilike sv. Petra. Ubytovatí boli v kláštore sestier dominikánok na Monte Mario, v ktorom žije aj rodáčka zo Sampora sestra Mirka Gondášová.

Bratia navštívili Pápežskú univerzitu Svätého Kríža, ktorá sídli v historickom rímskom seminári, blízkosti Talianskeho Senátu. Univerzitu Svätého Kríža zverila Svätá Stolica do správy osobnej prelatury Opus Dei. Jej zakladateľom bol totiž sv. Josemaría Escrivá, ktorý povzbudzoval laikov k rozvíjaniu každodennej svätosti, dostupnej každému bez rozdielu v povolanií či profesionálneho zamerania.

Univerzita pôsobí cez tri desaťročia. Na jej štyroch kmeňových fakultách teológie, filozofie, kanonického práva a inštitucionálnej komunikácie sa na službu cirkvi pripravovali aj viacerí slovenskí kňazi a laici. Benediktínov pri prehliadke rekonštruovaných priestorov Univerzity sprevádzal a pohostil José María La Porte, dekan Fakulty inštitucionálnej komunikácie, ktorý už viackrát navštívil Banskobystrickú diecézu. Z terasy na streche univerzity je jedinečný výhľad na historické centrum Ríma. (zj)

B yť tu a zažiť spoločenstvo bratov
E liminovať hluk
N ájsť pokoj, roznieť vieru, posilniť nádej
E fektívne využiť čas vo dne i v noci
D obrorečiť Bohu za všetko, čo nám dal
I gnorovať to, čo ruší nás
K onať pokánie a zriekať sa
T úžiť rásť v láske k Bohu i ľuďom
Í sť do reality všedných dní
N adchýňať a byť nadšený
I mplantovať všetko čo sme dostali,
vždy a všade.

manželka Lívia a Daniel

Plán prác

Prebiehajúci Rok zasväteného života chceme využiť aj na dôslednejšie posväcovanie svojho povolania a ponúknuť sprevádzanie na ceste k svätosti i druhým. Z toho dôvodu sa intenzívnejšie venujeme duchovným obnovám a cvičeniam pre záujemcov.

Napriek tejto skutočnosti chceme pokračovať aj v prácach na dokončení rozostavaných objektov. Čaká nás úprava čističky kvôli spusteniu prevádzky Domu chleba, do leta chceme objekt skolaudovať. Plánujeme do jesene dokončiť Pustovňu, kde treba ešte urobiť vnútorné a vonkajšie omietky, podlahy a zariadenie.

Máme túžbu pokračovať aj v inštalračných prácach na klauzúrnej časti kláštora a predovšetkým uzavrieť hrubú stavbu zabezpečením okien a dverí. Všetko to závisí aj od získania potrebných prostriedkov.

V rámci permanentnej formácie každý druhý pondelok v mesiaci od 18.30 do 20.00 hodiny veľmi pútavo približuje nielen mníchom, ale aj záujemcom špiritualitu východných mníchov Mgr. Ivan Modoroši, ktorý prednáša na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Každé stretnutie s ním je oznamované cez www.benediktini.sk.

Postrehy z Dekalógu

Početnému záujmu sa tešia posledné nedeľné popoludnia v mesiaci (14.00 – 18.00), ktoré sú postupne venované jednotlivým prikázaniam Desatora. Súčasťou je vždy premietanie filmu na jedno z prikázaní. Po úvodnom priblížení prikázania, nasleduje film, a po ňom panelová odbornoduchovná diskusia. Príťažlivosť a zaujímavosť im dodávajú na slovo vzatí odborníci Prof. Tadeusz Zasępa, rektor seminára Teologického inštitútu v Badíne Ján Víglaš a Slavomír Zrebný pracovník Ústavu pamäti národa.

Niektoré reakcie účastníkov na prikázanie „Spomni, aby si deň sviatočný svätiteľ“ pripravil moderátor podujatia o. Jozef OSB:

V Sampore som opäť narazila – sama na seba, na Boha, ... ďakujem za toto sprostredkovanie!

Chcem povedať, že tento film boldosť ťažký a kvotie či by som ho bez vášho odborného uvedenia dokázala pozerať a pochopiť. Veľmi ďakujem, že môžem sa môžem učiť chápať a „nazeráť“ na formy a do obsahu filmu inak, komplexne a veľmi obohacujúco. Mám také tušenie, že sa to bude stále lepšie kryštalizovať a pohľad na Kieslowského majstrovstvo, ktorý je

režiserom všetkých 10 filmov, bude v nás gradovať. Veľmi sa teším na ďalšie stretnutia a ďakujem!

Zaujala ma veta policajta: „Máte šťastie, že sú Vianoce.“ Lebo pre mňa to bol paradox, veď Adam (hrdina filmu) v podstate šťastie nemal, lebo bol ako medzi mlynskými kameňmi. Rekvizita „stromček“ sa mi veľmi páčila, bol vždy pôsobivo na rôznych miestach a upriamoval pozornosť na deň Pána

Problém, ktorý film riešil? Svätiteľ neznamená len ísť do chrámu, ale hlavne žiť to Komu verím:

Tomuto tretiemu prikázaniu najmenej rozumiem, čo aj včera potvrdili hostia po spoločnom pozeraní, diskusia bola doteraz najzaujímavejšia. Eva (postava vo filme) a jej samota je tak trochu aj môj film.

Ďakujem za premýšľavú a empatickú diskusiu k filmu. Ďakujem tiež za výber takých múdrych a láskavých hostí, ktorí mi odkryli nové pohľady na film. Ich pokorné vyjadrenia ma povzbudili v tom, že je stále možné hľadať hlbšie a intenzívnejšie pochopenie viery i ľudského života. Držím Vám palce v ďalších stretnutiach, zdravím Vás a nech sa Vám darí.

Verím, že tieto reakcie obohatia mnohých z vás, alebo vás aj pozvú nabudúce medzi nás do kláštora. Najbližšie stretnutie sa uskutoční 26. apríla od 14.00 hodiny. Vašu účasť, prosím, potvrdte mailom: jozef@benediktini.sk

Prajeme si, nech je v tom všetkom oslávený Boh.

Bohoslužby počas Veľkonočných sviatkov

Zelený štvrtok

Svätá omša Pánovej večere	18.00
Kompletórium	20.00

Veľký piatok

Temné hodinky	5.30
Križová cesta	12.00
Modlitba cez deň.....	12.45
Liturgia smrti a umučenia Pána ..	15.00
Kompletórium	20.00

Po Veľkopiatočnej liturgii bude v našom kláštornom kostole možnosť adorácie Najsvätejšej sviatosti až do Veľkonočnej vigílie.

Bielá sobota

Temné hodinky	5.30
Modlitba cez deň.....	12.45
Vešpery.....	18.00

Po Vešperách bude ukončená Eucharistická adorácia.

Veľkonočná vigília	19.30
--------------------------	-------

Po Vigílii bude spoločné agapé.

Veľkonočná nedeľa

Ranné chvály.....	7.00
Modlitba cez deň.....	9.00
Slávnostná svätá omša.....	11.00
Slávnostné vešpery.....	18.00
Kompletórium	20.00

Veľkonočný pondelok

Posvätné čítanie.....	5.30
Ranné chvály.....	7.00
Modlitba cez deň.....	9.00
Svätá omša.....	11.00
Vešpery.....	18.00
Kompletórium	20.00

Slávnostné dni v našom kláštore

Pozývame vás na liturgické slávenia v našom kláštornom chráme, ktoré sa budú konať v nasledujúcich dňoch.

Výročie posvätenia chrámu:

Pondelok, 25. mája 2015

Slávnosť sv. Benedikta:

Sobota, 11. júla 2015

Slávnosť Premenenia Pána:

Štvrtok, 6. augusta 2015

V týchto dňoch sa koná slávnostná **svätá omša** o 11.00 hod. Po jej skončení sú všetci pozvaní na spoločné **agapé**.

2 percentá

Dovoľujeme si informovať našich priaznivcov, že kvôli istým technickým okolnostiam **nebude možné** poskytnúť **2% z daní** na Občianske združenie **AbvvoB** v tomto roku.

Možnosť poskytnúť 2% z daní však možno využiť na mnohé iné dobré diela, a preto povzbudzujeme k dobremu výberu, ktorým môžeme prispieť k podpore pozitívnych aktivít v našej krajine z verejných financií.

Kontakty na nás

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána,**
Sampor 50, 962 31 Sliač

Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**

E-mail: **benediktini@benediktini.sk**

Číslo účtu: **4008561679/7500**

Internet: **www.benediktini.sk**

Estote benedicti, č. 14, 5. 4. 2015.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba OSB. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča OSB.

Reprodukcia na titulnej strane: William-Adolphe Bouguereau: *Pieta*

Nepredajné.

Zmŕtvychvstanie

Slnko neustále existuje
tej ľudskosti a lásky
aj keď sa občas skryje
no neustále, kamarátsky
si vychádza každé ráno
aby vždy nanovo rozohrialo
vychladnuté srdce človekovo
a ešte sa i usmievalo.

Bola chvíľa, jediná, v dejinách
zapísaná na stranách histórie
keď nebolo slnka ani v dolinách
vtedy, keď na kríži život doznie.

Ťma nastala po celej zemi
v tom najtemnejšom význame
keď celý svet ostal nemý
a zdalo sa, že je už skonané.

A slnko zasvietilo zase
ešte väčšou žiarou svojou
zjavilo sa v celej kráse
a osvietilo cestu domov.

Do neba, tam hore
kam my putujeme
na Božie nádvorie
na oslavu, veselie
Božej liturgie.

Stanislav Brtoš Životné okamihy 2007

